

Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **A. spol. s r. o. P.**, S. IČO: X. zast. JUDr. M. K. advokátkou, P., N. proti žalovanej: **A.** s miestom podnikania N., R. IČO: X. zast. JUDr. S. Š. advokátom, M. T., **o zaplatenie 958 100,-Sk s prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03. júna 2008 č. k. 16 Cob 61/2008-149 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03. júna 2008 č. k. 16 Cob 61/2008-149 **z a m i e t a.**

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy dovolacieho konania v sume 479,32 eur (14 440,-Sk) na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu 1. stupňa a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 28 880,-Sk.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej náhrady škody v sume 958 100,-Sk, ktorá mu podľa jeho mienky vznikla tým, že žalovaná v rozpore so zmluvou zo dňa 20. 09. 2005 neoprávnene manipulovala s herným zariadením ako aj prevádzkovala hry mimo herných hodín.

Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa na odvolacom pojednávaní postupom podľa § 212 ods.1, § 214 ods. 1 O. s. p. za účasti právnej zástupkyne žalobcu, žalovanej a jej právneho zástupcu a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci súdom 1. stupňa v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu v odvolaní, že súd prvého stupňa mal vo veci vykonať znalecké dokazovanie ohľadom vzniku a výšky škody uplatnenej žalobcom, odvolací súd konštatoval, že z obsahu spisu je nepochybné, že v priebehu celého prvostupňového konania sa žalobca znaleckého dokazovania nedomáhal, hoci bol poučený v zmysle § 120 ods. 1a 4 O. s. p. Na pojednávaniach súdu viackrát výslovne uviedol, že nežiada doplniť znalecké dokazovanie a vykonať ďalšie dôkazy. V zmysle § 205a ods. 1 písm. c/ O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p. Keďže poučený bol na túto námietku žalobcu odvolací súd neprihliadal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť oprel o ust. § 237 písm. f/ a g/ O. s. p. a tvrdí, že sa mu postupom odvolacieho súdu jednak odňala možnosť konať pred súdom a jednak vo veci rozhodovali vylúčení sudcovia.

Pokiaľ ide o danosť prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. uvádza, že nebol v konaní na 1. stupni poučený v súlade s ust. § 120 ods. 1 a 4 O. s. p. a preto odvolací súd v poukazom na ust. § 205 ods.1 písm. c/ O. s. p. na jeho odvolací dôvod spočívajúci v námietke, že súd 1. stupňa mal vykonať znalecké dokazovanie neprihliadol s odôvodnením, že z obsahu spisu je nepochybné, že v priebehu celého konania sa žalobca znaleckého dokazovania domáhal. Naďalej tvrdí, že nebol poučený v súlade s ust. § 120 ods. 4 O. s. p.

Danosť tohto dôvodu prípustnosti dovolania opiera tiež o skutočnosť, že súd 1. stupňa odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 14. 12. 2007, avšak v tento deň rozsudok vyhlásený nebol, ale stalo sa to 13. 12. 2007. Podľa neho došlo k zrejmemu rozporu medzi uznesením súdu o odročení pojednávania na 14. 12. 2007, ktorým bol súd podľa § 170 ods. 1 veta pred bodkočiarkou O. s. p. viazaný a napriek tomu rozsudok vyhlásil už 13. 12. 2007.

Danosť dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. g/ O. s. p. opiera o svoje údajné zistenie, že v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu na str. 3 ods. 2 sa uvádza, že žalobca nenavrhol v konaní znalecké dokazovanie, hoci bol poučený v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. ako citácia vyjadrenia žalovanej k odvolaniu žalobcu a na str. 6 posledný odsek odvolací súd

nekriticky prevzal doslovne toto tvrdenie žalovanej ako zistenie súdu. Podľa jeho mienky, pokiaľ sudcovia v rozpore s obsahom spisu podpíšu niečo, čo síce jeden účastník konania tvrdí, je to však v rozpore s obsahom súdnej zápisnice, ktorú poznať „musia“, potom jediným možným záverom je, že boli zaujatí.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobcovmu dovolaniu tvrdí, že žalobcom uvádzané dôvody prípustnosti dovolania nie sú splnené. Pokiaľ ide o poučenie podľa § 120 ods. 4 O. s. p. uvádza, že ho súd vykonal na pojednávaní dňa 25. 10. 2007 a 10. 12. 2007, toto poučenie viedlo účastníkov k ich vyjadreniam, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Žalobcom navrhované znalecké dokazovanie označil ako jeho snahu predĺžiť konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal vec predovšetkým zo zreteľa prípustnosti dovolania podľa § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a zistil, že dôvody prípustnosti podľa § 237 O. s. p., vrátane ust. § 237 písm. f/ a g/ O. s. p., o ktoré žalobca oprel prípustnosť svojho dovolania, nie sú dané; preto dovolanie žalobcu v súlade s ust. § 243b ods. 1 a 4 O. s. p. zamietol.

Žalobca opierajúc prípustnosť dovolania o ust. § 237 písm. f/ O. s. p. tvrdí, že súd ho nepoučil, v súlade s ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a tým mu odňal možnosť konať pred súdom; konkrétne súd 1.stupňa ho podľa § 120 ods. 4 O. s. p. nepoučil a odvolací súd, vychádzajúc zo svojho názoru, že poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p. bol, rozhodol o odvolaní bez toho, aby prihliadol na jeho vyjadrenie. V odvolaní, že súd 1. stupňa pochybil, keď vo veci neustanovil znalca a navrhol preto rozsudok súdu 1.stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uvádza, že súd na pojednávaní dňa 25. 10. 2007 a 10. 12. 2007 účastníkov podľa § 120 ods. 4 O. s. p. poučil a toto poučenie viedlo účastníkov k ich vyjadreniam, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Odvolací súd dospel k rovnakému presvedčeniu, teda že účastníci poučení v súlade s ust. § 120 ods. 4 O. s. p. boli. Treba však uviesť, že právny zástupca žalobcu na odvolacom pojednávaní dňa 03. 06. 2008, čiže predtým než odvolací súd rozhodol v tomto smere námietku nevzniesol, treba aj poukázať na uznesenie súdu 1.stupňa zo dňa 04. 01. 2007, doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 10. 01. 2007, v ktorom sa výslovne uvádza, že výrokom rozhodnutia vymedzil súd ďalší procesný postup a uložil povinnosť účastníkom podľa § 114 ods. 3, 115a a podľa § 120 ods. 4 O. s. p. Na základe tohto uznesenia právna zástupkyňa súhlasila vo svojom vyjadrení zo dňa 10. 01. 2007 s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania a vyčíslila si súčasne trovy právneho zastúpenia.

Aj podľa zistenia a z neho vyplývajúceho názoru dovolacieho súdu, žalobca bol v konaní pred súdom 1. stupňa poučený v súlade s ust. § 120 ods. 4 O. s. p. Dovolací súd tento svoj názor vyvodil z nasledujúcich zistení.

Predovšetkým právny zástupca žalovanej vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu danosť poučenia podľa § 120 ods. 4 O. s. p. na pojednávaní dňa 10. 12. 2007 potvrdil a ako dôkaz uviedol, že poučenie viedlo účastníkov k ich vyjadreniam, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Dovolací súd existenciu týchto vyjadrení účastníkov v zápisnici z pojednávania dňa 10. 12. 2007 zistil. Zistil tiež, že po týchto vyjadreniach účastníkov súd vydal uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené. Po tomto uznesení nasledujú a sú zaznamenané záverečné vyjadrenia právnych zástupcov žalobcu aj žalovaného, v ktorých každý z nich pomerne obsérne (viac ako na polstrane zápisnice) zhrnul svoje tvrdenia po stránke skutkovej aj právnej; žalobca sa o dokladoch predložených žalovanou na pojednávaní vyjadril ako o irelevantných a navrhol žalobe vyhovieť; právny zástupca žalovanej potom, čo podrobne rozobral dôkazy prezentované v celom konaní účastníkmi uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a navrhol žalobu zamietnuť.

Na tomto základe dovolací súd uzavrel, že žalobca bol poučený v súlade s ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a že žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. nie je splnený.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že súd 1. stupňa vyhlásil rozsudok dňa 13. 12. 2007 hoci uznesením určil deň jeho vyhlásenia na 14.12.2007, poukazuje dovolací súd na skutočnosť, že o zmene bol telefonicky informovaný o čom svedčí skutočnosť, že na vyhlásení sa zúčastnil aj právny zástupca žalobcu.

Aj danosť dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. g/ O. s. p. oprel dovolateľ o svoje tvrdenie že nebol v 1. stupňovom konaní poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., keďže danosť zaujatosti sudcov odvolacieho súdu odvodil z ich údajne nedôvodného usúdenia, že účastníci poučení boli; preto dovolací súd konštatoval, že ani tento dôvod prípustnosti dovolania nie je splnený.

Keďže teda dovolací súd zistil, že dôvody dovolania nie sú dané, v súlade s ust. § 243b ods. 1 O. s. p. dovolanie žalobcu zamietol.

Podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a §142 ods. 1 O. s. p. vzniklo úspešnej žalovanej právo na náhradu trov dovolacieho konania. Tieto predstavujú náhradu za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) právneho zástupcu v sume 14 250,-Sk a režijný paušál

190,-Sk, spolu 14 400,-Sk (479,32 EUR). Dovolací súd náhradu týchto trov žalobcom žalovanej priznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. marca 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.